

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentissimæ Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

§. 1. Sanctissima Virgo potest omnia in favorem eorum, qui verè devoti
sunt ipsi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

bis omnes concedam gratias: an JESUS Christus non dicat omnibus Christianis: *Ita ad MARIAM*, ite ad Matrem meam, omnes vobis dispertior gratias per illam. Et quid tribuere possit nobis perfectissimam erga Sanctissimam Virginem confidentiam, ut confugiamus securè ad ipsam in cunctis necessitatibus nostris, nisi nôsse; 1. Quòd ipsa absolutam habeat potestatem, nullis arctatam limitibus. 2. Quòd non minorem potestate suâ habeat benevolentiam & voluntatis suæ promptitudinem. 3.

Quòd & potestatem & bonam voluntatem suam deducat in effectum. Et si firmiter quis credit, ipsam posse omnia & facere omnia in favorem ipsorum, qui confugiunt ad illam, an continere se possit, quin integram & perfectam erga ipsam foveat in animo suo confidentiam? Hanc igitur confidentiam erga Sanctissimam Virginem in animo tuo concipe; clarè enim ostendam tibi, quòd ipsa possit omnia, quòd ipsa velit omnia, quòd ipsa faciat omnia in favorem fidelium servorum suorum.

§. 1.

Sanctissima Virgo potest omnia in favorem eorum, qui verè devoti sunt ipsi.

Tua est potentia, tuum regnum Domine, tu es super omnes gentes oportet ante omnia præstare nos Deo hoc homagium ex toto corde nostro: Domine agnoscimus & confitemur, tuam omnem esse potentiam, omne Dominium in tuis solum esse manibus, teque solum infinità ratione transcendere ceteras omnes res creatas. Creatura nihil est, nihil potest, nihil facit ex se ipsâ; Ipsa non habet nisi portionem entitatis, quam placuerit tibi ipsi conferre; non habet nisi mensuram potentia, quam volueris ipsi communicare; tandem nil facit, nisi quod concesseris facere ipsam. Sed augustissimæ tuæ est gloria Majestatis, quòd esse tribuas

illi, cui volueris, & in eo excellentiæ gradu, quo volueris; quòd communices ipsi potentiam eâ mensurâ, quæ placuerit tibi; quòdque tribuas ipsi facultatem patrandi prodigia tam stupenda, ut non solum exæquent illa Omnipotentis brachij tui, sed illa quandoque transgrediantur; sicut ipsemet clarè dixisti in Evangelio: *Opera, quæ ego facio, & ipse faciet, & majora horum faciet.* Joan. 14

Jam si unquam admirabilem demonstravit se Deus; id fecit in Personâ Sanctissimæ Virginis, conferendo ipsi esse tam nobile, ut absque comparatione excellat omnibus alijs rebus creatis, cum nihil sit, quod accedat vel à longè ad excel-

Excellentiam Matris Dei; & exin tribuendo illi potestatem tam absolutam, ut ejus videatur potentia imitari in omnibus Omnipotentiam Dei. Omnes intende animi vires ad percipiendam inter has comparisonem, quæ stupenda videbitur tibi. Omnipotentia Dei admirabilis potissimum videtur in tribus, quæ sunt, productio divinarum personarum, creatio mundi, & condonatio peccatorum facta hominibus; Jam potentia colata Sanctissimæ Virgini in eisdem hisce tribus excellit.

1. Si Omnipotentia Dei refugit præcipue in divinitate ex hoc, quod Deus possit producere Deum; Sanctissima Virgo adæquat ipsam in hoc, edquod eundem in personâ producat Deum. 2. Si Omnipotentia Dei triumphat de nihilo per hoc, quod per unicum solum *Fiat* è nihilo extraxerit totum hoc universum; Sanctissima Virgo magis adhuc videtur triumphare per hoc, quod per unicum *Fiat* extraxerit proprium Filium Dei è profundâ abyssu divinitatis suæ, & fecerit ex eo Deum-Hominem. Compara ingens hoc universum, productum per *Fiat* Dei, cum JESU Christo, qui productus est per *Fiat* Sanctissimæ Virginis, quis negabit, quod hoc absque comparatione transgrediatur illud? 3. Omnipotentia Dei manifestatur præcipue, uti canit Ecclesiâ, ex hoc, quod exhibeat misericordiam &

condonet peccata hominum: *Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo maxime & miserando manifestas*: Omnipotentia Sanctissimæ Virgini ex hoc quoque manifestatur potissimum, quod ipsa sit Mater misericordiæ, & refugium pauperum peccatorum, quorum nec unicus recipit gratiam, nisi ipsa interveniente.

Quando formavit Deus primum Adam, accepit unam ex costis ejus, & edificavit ipsi ex eâ mulierem, ut proprijs Scripturæ verbis titat, voluitque ut locus ossis hujus repleteretur carne: *Et replevit carnem pro eâ*; id est, abstulit illi robur, & contulit illi infirmitatem: Sed totum contrarium accidit in formatione secundi Adam; accipit infirmitatem feminæ, cujus assumit carnem, ad componendum ex eâ Sanctissimam Humanitatem, dumque accipit infirmitatem Matris, ut conferat illam Filio, sumit fortitudinem & robur Filij, ut conferat illud Matri; ipsa donavit illi cor humanum, in quo sentit & experitur ipse affectus & teneritudines misericordiæ, quos non habebat in sinu Patris sui; & ipse in remunerationem reddit illi robur & effectum misericordiæ, quam attulit è sinu Patris sui, & vult hanc exerceri ab ipsâ in favorem pauperum peccatorum: ipsa communitat illi sanguinem pretiosum, quem torrentis in morem effundit pro redemptione omnium peccatorum;

Gen. 2. v. 21.

Quæ ratione potentia Sanctissimæ Virginis adæquet illam Filij sui.

Uuu ; &

& ipse in recompensationem refundit illi applicationem infiniti hujus pretij, & distributionem gratiarum, quæ fluuat è corde suo cum sanguine. O divina MARIA! quàm admirabilis est potentia tua! nullis videtur ipsa arctari limitibus, haud magis, quàm illa Dei; nisi quòd Deus hanc habeat potentiam à semetipso, tuncque illam acceperis à Deo, sicut ipsamet confiteris, maximo cum gratitudinis affectu: *Eccis mihi magna, qui potens est.*

Luc. 2.

Sanctissima
Virgo tantam accepit potentiam, ut impendat illam pro nobis,

Hem! cur magnam hanc ipse potentiam tuis consignavit manibus? Non, ut illam utaris pro te ipsa; ipse enim tui suscepit curam, teque cætenus exaltavit, quatenus exaltari se voluit. Est ideò, ut impendas illam in favorem pauperum peccatorum; Est ideò, quia vult ut omnes confugiant ad te, velut ad Matrem misericordiarum. Verum est, Deum esse *Patrem misericordiarum*; sed ipse est etiam, *qui respicit terram, & facit eam tremere.* Verum est, Filium ipsius Unigenitum JESUM Christum exhibuisse nobis benignitatem suam; Verum est, ipsum esse Agnum, qui tollit peccata mundi; verum est, ipsum esse *Deum totius consolationis*; & ideò miseri peccatores majori confidentiâ confugiunt ad ipsum, exquirentes ipsius misericordiam, quàm ad Patrem æternum; nihilominus constat, omne iudicium datum esse illi, ipsumque ju-

dicaturum nos severissimo cum rigore in sæculorum fine.

Verum est, videre nos in illo Humanitatem nostram, quæ præbeat nobis confidentiam; sed non minus verum est, quòd suam retineat divinitatem & Majestatem infinitam, quæ incutiat nobis terrorem. Sanctissima Virgo contra non nisi puram habet misericordiam, absque ullo Majestatis timore, eòquòd Deus non sit, & absque terrore iudicij, eòquòd iudicis non teneat nec obeat partes: Ipsa Mater est, & Mater misericordiarum, cui non nisi clementia sit ad compatiendum nostris miserijs, & potentia ad subveniendum illis. Ecce cur totus mundus prosternat se ad pedes ejus, absque timore repulsæ; cur omnes confugiant ad ipsam velut ad certum ac tutum salutis portum. Sanctus Bernardus colliquefcit dulcedine hoc considerans, omnemque suam in illa collocat spem ac fiduciam: *Ad MARIAM recurro, pura siquidam humanitas est in MARIA; Filioli, hæc est cælorum scala, hæc mea maxima fiducia, hæc tota ratio spei meæ.* Accedite, inquit vobis, confidenter ad MARIAM, invenietis non nisi humanitatem in illa charissimi Filij; ipsa scala cæli est, per quam descendit Deus ad peccatores, ut ascendere peccatores faceret ad Deum; ipsa maxima mea est fiducia, ipsa mea fulcimentum est spei.

Corfiliis
confugie-
tur ad Sa-
ctissimam
Virginem,
quam ad
Deum.

Sancti-
lib. de B.
cell. Vir-

Sanctus Bernardus
de aquilone
c. 4.

Sancti-
nus par-
tit. 1. c.
4.

Et.

¶ Anselmus
lib. de Ex-
cell. Virg.

Et S. Anselmus eodem cum af-
fectu non metuit dicere, quòd ob-
tinere non potest, quòd citius postu-
lata ab amabili hac Matre, quàm
ab ipsius Filio: *Utique velocior non-
nunquam est salus, memorato No-
mine MARIE, quàm invocato
Nimine JESU, unici Filij sui.*
Non, inquit, quòd illa sit melior
suo Filio, vel potentior illo, cum
non habeat nec potentiam, nec be-
nitatem, nisi eam, quam accepit à
Deo; sed quòd oporteat simul
cantare Deo misericordiam & judi-
cium juxta effatum Davidicum:
*Misericordiam & judicium canta-
bo tibi Domine;* quòdque si inter-
dum deneget is nobis effectus mi-
sericordiæ, nobisque administret
justitiam, ex eo fit, quòd optimè
simus promeriti illam; quòdque
respectu Matris misericordiæ, nulla
fiat mentio justitiæ, quam ipsa
exercere non vult adversum nos,
quàmque Filius ipsius Unigenitus
exercere non vult adversus illam:
Quando igitur impendit ipsa po-
tentissimam suam intercessionem
in favorem nostrum, mirum non
est, si Deus concedat ipsius meri-
tis, quòd æquissimè nostris ab-
nueret demeritis.

¶ Antoni-
nus part. 4.
tit. 17. c. 17.
14.
Sanctus Antoninus sapientissi-
mè observat differentiam inter in-
tercessionem caterorum omnium
Sanctorum, qui sunt servi, & illam
Sanctissimæ Virgini, quæ est Ma-
ter: Sancti, qui non habent ali-
quod jus, petunt gratiam cum hu-

militate, & Mater, quæ naturale
habet jus in Filium, petit illam cum
potestate; hinc est, quòd ipsa pa-
tri non possit repulsam; Si Salo-
mon dicat Bethsabee Matri suæ:
*Pete Mater mea, neque enim fas
est, ut avertam faciem meam à te;*
an possibile sit JESUM Christum,
qui plus est, quàm Salomon, ne-
gare aliquid divinæ Matri suæ, quæ
absque comparatione plus est,
quàm Bethsabee? Auctoritas ip-
sius tanta est, sicut doctus quidam
scripsit Theologus, ut si ex suppo-
sitione omnes sancti in cælo, &
omnes Angeli beati, ex unâ parte
postularent aliquid à Deo, & Bea-
tissima Virgo omninè sola peteret
ex aliâ parte ab ipso oppositum, ip-
sius oratio prævaleret cunctis ora-
tionibus totius curiæ cælestis: *po-
tentior esset majorisque efficacia &
valoris apud Deum, Virginis,
quàm reliquorum omnium Sancto-
rum oratio.* Et sanè hoc optimè
congruit sanæ rationi, siquidem
nemo prudens est, qui non pluris
æstimatet preces solius Matris suæ,
quàm illas omnium servorum in
domo suâ: Et consequenter ma-
gis è re nostrâ est, ipsius posside-
re favorem, quàm illum omnium
Sanctorum simul. O Sanctissima
Virgo, quantum hoc ijs emolu-
mentum, qui singulari devotione
honorant te! Si tuam possideant
protectionem, quid poterunt ti-
mere? Et si illorum curare velis sa-
lutem, quis poterit obstare? O

MA.

3. Reg. 2.

Sanctissima
Virgo po-
stulat pro
nobis cum
potestate.

Suarez
tom. 2.
part. 5. disp.
15. 5. 2.

Sola oratio
Sanctissimæ
Virginis
prævalet
cunctis ora-
tionibus
omnium
Sanctorum.

MARIA! tantummodo velis salu-
tatem nostram, & salvi erimus.
O Mater admirabilis! Tu potes
omnia, quæ volueris; ah meam
tantum velis salutem, & hujus ha-
bebo certitudinem. Ita, dicebam

ipsi, fateor, ipsam solam id posse;
difficultas est nôsse, an id velit:
Oportet amovere hanc difficulta-
tem, reposuit mihi Viator, tibi que
ostendere, illam verè id velle, id
que reipsa procurare.

§. II.

*Sanctissima Virgo vult salutem fidelium seruo-
rum suorum, ipsamque magno cum zelo procurat.*

Psal. 173.
7. 3.

Theologi docent, Omnipotentiam Dei consistere in divinâ ipsius voluntate, idemque ipsi esse, aliquid voluisse illudque fecisse. *Omnia, quæcumque voluit fecit.* Prærogativa est solius Omnipotentis Dei, consistere totam in voluntate ejus; potentia nostra non consistit in voluntate nostrâ, sed ex aduerso voluntas nostra consistit in nostrâ potentia: dico potentiam nostram non consistere in nostrâ voluntate, siquidem non possumus omnia facere, quæ volumus; & verum est, voluntatem nostram consistere in potentia nostrâ, quia disponere circa ipsam possumus, sicut volumus.

Non nisi sola Sanctissima Virgo hæc fruitur prærogativâ, ut imitetur in hoc Omnipotentiam Dei, quod potentiam suam possideat in voluntate suâ, ita ut dici de ipsâ possit ratione quâdam, sicut de Deo: *Omnia, quæcumque voluit, fecit.* Non opus est ipsi, quàm velle, & omnia facta sunt. Aspice

& admitare potentiam voluntatis ipsius, quam totam & integram impendit in favorem salutis nostræ. Inprimis, quando habuimus Salvatorem, nisi quando ipsa voluit? Nône verum est, quod Pater æternus expectaverit consensum voluntatis ipsius, ad operandum Mysterium ineffabile Incarnationis in purissimo ipsius utero? postquam obtinuit Deum Hominem pro Filio suo Unigenito, quid facere voluit cum illo? ad quid impendit ipsa totam potentiam voluntatis suæ, nisi ad præparandum in ipso victimam, quæ immolari debebat pro salute omnium peccatorum? ardentissimus charitatis ipsius erga eos zelus eodumque excrevit, ut postquam produxerat hanc victimam ex parte sui ipsius, ipsam nutriret lacte suo, educaverat solitudine suâ, & impinguaverat, si ita loqui licet, propriâ substantiâ suâ, & denique deduxerat ipsam usque ad Altare Crucis, in quo sacrificari debebat; illa semetipsam obtulit cum illo, sustinens in corde suo eodum dolo,

Quanto
charitatis
ardore Sanctissima
Virgo vult
salutem
nostram.